

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1979-1980

9 JUILLET 1980

Proposition de loi tendant à compléter l'article 3 de la loi du 6 juillet 1972 complétant, en ce qui concerne les dispositions transitoires, l'article 87 de la loi du 9 avril 1965 portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'EDUCATION NATIONALE
PAR M. LUTGEN

La Commission de l'Education nationale s'est réunie le 11 juin 1980 pour examiner la proposition de loi en discussion.

L'auteur de la proposition explique brièvement la portée de sa proposition en insistant sur les points suivants : en premier lieu, il semble tout à fait équitable de maintenir dans leur intégrité les droits acquis, en matière de pension, par les agents en fonction avant l'entrée en vigueur de la loi du 9 avril 1965 les intégrant dans le personnel de l'Etat; ces droits acquis portent essentiellement sur le fait que certains agents auraient pu, dans le régime provincial, bénéficier d'une pension complète avant l'âge de 65 ans. Ces agents sont au nombre de sept. En second lieu il s'agit de dispositions transitoires ne pouvant s'appliquer, par voie d'extinction, qu'à quelques agents concernés.

Ont participé aux travaux de la Commission :

Membres effectifs : MM. Gijs, président; Bataille, Busieau, De Bondt, Decoinck, de Rouck, Hismans, Hostekint, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, M. Mesotten, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Seeuws, Vandersmissen et Lutgen, rapporteur.

Membres suppléants : MM. Bonmariage, Humblot J., van Waterschoot et Windels.

R. A 11696

Voir :

Document du Sénat :

352 (1979-1980) : N° 1 : Proposition de loi.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1979-1980

9 JULI 1980

Voorstel van wet houdende aanvulling van artikel 3 van de wet van 6 juli 1972 tot aanvulling, wat betreft de overgangsbepalingen, van artikel 87 van de wet van 9 april 1965 houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
NATIONALE OPVOEDING UITGEBRACHT
DOOR DE HEER LUTGEN

De Commissie voor de Nationale Opvoeding is op 11 juni 1980 bijeengekomen om het voorgelegde voorstel van wet te onderzoeken.

De indiener zet beknopt de draagwijdte van zijn voorstel uiteen en legt de nadruk op de volgende punten : op de eerste plaats schijnt het volkomen billijk onverkort de rechten te handhaven welke inzake pensioenen werden verkregen door de personeelsleden die in dienst waren vóór de inwerking-treding van de wet van 9 april 1965 waarbij zij werden opgenomen bij het rijkspersoneel; die verkregen rechten hebben hoofdzakelijk betrekking op het feit dat sommige personeelsleden in de provinciale regeling in aanmerking hadden kunnen komen voor een volledig pensioen vóór de leeftijd van 65 jaar. Er zijn zeven zulke personeelsleden. Op de tweede plaats gaat het om overgangsmaatregelen die zullen tenietgaan en dus slechts van toepassing zullen zijn op die enkele personeelsleden.

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : de heren Gijs, voorzitter; Bataille, Busieau, De Bondt, Decoinck, de Rouck, Hismans, Hostekint, Mevrn. Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, de heer Mesotten, Mevr. Panneels-Van Baelen, de heren Seeuws, Vandersmissen en Lutgen, verslaggever.

Plaatsvervangers : de heren Bonmariage, Humblot J., van Waterschoot en Windels.

R. A 11696

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

352 (1979-1980) : N° 1 : Voorstel van wet.

Un commissaire estime que les membres du personnel provincial, au moment de leur intégration dans le personnel de l'Etat, ont pu faire un choix délibéré; ils en connaissaient les conséquences. Dans ces conditions, il est d'avis que ces agents ne peuvent bénéficier des deux statuts en même temps. D'autre part, ce même commissaire craint que ces dispositions ne créent un précédent, par exemple pour le personnel de l'UFSIA à Anvers. Des cas semblables ne se présentent-ils pas également ailleurs ?

A ces questions, il est répondu que ce genre de problèmes ne se pose pas à Anvers puisque le personnel en question n'a jamais ressorti au gouvernement provincial; d'autre part, si d'autres cas semblables se présentaient, on pourrait toujours rédiger une loi générale englobant les cas visés par la proposition de loi en présence.

A un commissaire demandant quel a été le sort du personnel de la faculté libre incorporée à « l'Université du Hainaut » il est répondu que ce personnel n'a pas été repris par l'Etat et que dès lors son sort n'est pas comparable.

Le Gouvernement n'a pas d'objections à formuler contre la proposition de loi en présence, d'autant moins que les conséquences financières en sont pratiquement nulles. Il s'agit en effet des dernières séquelles de l'intégration dans le personnel de l'Etat.

Un commissaire insiste pour qu'on respecte le règlement du Sénat exigeant l'indication de l'impact financier de chaque proposition de loi. Une note indiquant cet impact financier sera jointe au rapport.

Le Gouvernement fait valoir que des difficultés d'interprétation ainsi qu'une observation de la Cour des Comptes ont motivé le dépôt de la proposition en discussion : il souligne que de toute façon l'impact financier en est dérisoire.

Un commissaire ajoute qu'il ne s'agit pas essentiellement du montant des pensions en question, mais plutôt de la définition de leur régime. Dans les cas présents, la régularisation visée par la proposition de loi aura probablement pour effet un glissement du salaire vers la pension.

L'auteur de la proposition explique ensuite la portée de l'amendement qu'il a déposé et qui ajoute un article à l'article unique prévu initialement.

Les deux articles et l'ensemble de la proposition de loi sont adoptés par 12 voix et une abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 12 membres présents.

Le Rapporteur,
G. LUTGEN.

Le Président,
R. GIJS.

Een commissielid meent dat de leden van het provinciaal personeel op het ogenblik van hun opneming bij het rijks-personeel een bewuste keuze hebben kunnen maken; ze kennen de gevolgen ervan. Hij is dan ook van oordeel dat die personeelsleden niet tegelijk twee statuten kunnen genieten. Bovendien vreest hij dat deze bepalingen een precedent zullen scheppen, bij voorbeeld voor het personeel van de UFSIA te Antwerpen. Bestaan er ook elders geen soortgelijke gevallen ?

Hierop wordt geantwoord dat dit soort van problemen niet in Antwerpen rijst, aangezien het desbetreffende personeel nooit onder de bevoegdheid van het provinciaal gouvernement is gevallen; indien andere soortgelijke gevallen zich voordoen, kan men nog altijd een algemene wet aannemen die ook zou gelden voor de personeelsleden bedoeld door het behandelde voorstel.

Een commissielid vraagt hoe het personeel van de vrije faculteit opgenomen in de « Université du Hainaut » werd behandeld. Hierop wordt geantwoord dat dat personeel niet door de Staat werd overgenomen en dat het dan ook geen vergelijkbare gevallen zijn.

De Regering heeft geen bezwaar tegen dit voorstel van wet, des te minder daar de financiële gevolgen ervan vrijwel nihil zijn. Het gaat namelijk om de laatste gevolgen van de opneming bij het rijkspersoneel.

Een commissielid vraagt dat het reglement van de Senaat zou worden nageleefd, dat voorschrijft dat de financiële weerslag van elk voorstel van wet moet worden aangegeven. De financiële weerslag zal in een nota bij het verslag worden uiteengezet.

De Regering merkt op dat het behandelde voorstel werd ingediend als gevolg van uitleggingsmoeilijkheden en een opmerking van het Rekenhof; zij onderstreept dat de financiële weerslag ervan in elk geval onbeduidend is.

Een commissielid verklaart dat het niet zozeer gaat om het bedrag van die pensioenen als om het stelsel waaronder zij vallen. In dit geval zal de regularisering, waarnaar het voorstel streeft, waarschijnlijk een verschuiving van het loon naar het pensioen tengevolge hebben.

De indiener van het voorstel zet vervolgens de draagwijdte uiteen van het amendement dat hij heeft ingediend en waarbij een artikel bij het oorspronkelijke enige artikel wordt gevoegd.

Beide artikelen, alsmede het voorstel van wet in zijn geheel, zijn aangenomen met 12 stemmen, bij 1 onthouding.

Dit verslag is goedgekeurd bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

De Verslaggever,
G. LUTGEN.

De Voorzitter,
R. GIJS.

TEXTE ADOPTÉ
PAR LA COMMISSIONARTICLE 1^{er}

Insérer avant l'article unique qui devient l'article 2, un article 1^{er} (nouveau), libellé comme suit :

« L'alinéa 2 de l'article 87 de la loi du 9 avril 1965 portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire tel qu'il a été complété par la loi du 6 juillet 1972 est complété comme suit :

... « ainsi que le maintien pendant toute la carrière administrative des services valorisés dans l'ancienneté pécuniaire reconnue au moment de la nomination. »

ART. 2

L'alinéa suivant est ajouté à l'article 3 de la loi du 6 juillet 1972 complétant, en ce qui concerne les dispositions transitoires, l'article 87 de la loi du 9 avril 1965 portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire :

« En ce qui concerne le personnel non enseignant de la Faculté économique du Hainaut à Mons, les pensions visées à l'alinéa précédent pourront être octroyées aux agents qui en feront la demande conformément aux conditions prévues par le règlement de la Caisse provinciale des pensions du Hainaut qui leur était applicable avant l'entrée en vigueur de la présente loi. »

TEKST AANGENOMEN
DOOR DE COMMISSIE

ARTIKEL 1

Vóór het enig artikel, dat wordt vernummerd tot artikel 2, wordt een artikel 1 (nieuw) ingevoegd, luidende :

« Artikel 87, tweede lid, van de wet van 9 april 1965 houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie, aangevuld door de wet van 6 juli 1972, wordt aangevuld als volgt :

... « evenals het behoud tijdens de gehele administratieve loopbaan van de diensten die in aanmerking genomen werden voor hun wedde-anciënniteit bij de benoeming. »

ART. 2

Het volgende lid wordt toegevoegd aan artikel 3 van de wet van 6 juli 1972 tot aanvulling, wat betreft de overgangsbepalingen, van artikel 87 van de wet van 9 april 1965 houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie :

« Voor het niet-onderwijzend personeel van de Economische Faculteit van Henegouwen te Bergen kunnen de in het vorige lid bedoelde pensioenen worden verleend aan de personeelsleden die daartoe een aanvraag indienen overeenkomstig de voorwaarden die zijn gesteld in het reglement van het Provinciaal Pensioenfonds van Henegouwen, dat vóór de inwerkingtreding van deze wet op hen toepasselijk was. »

ANNEXE

1. Admission anticipée à la pension

Avant de chiffrer l'incidence financière, il y a lieu de tenir compte des éléments suivants :

a) la proposition offre aux agents concernés une *possibilité* dont ils peuvent à la limite ne pas user ou en user à une date ultérieure à celle qui serait inscrite dans leurs droits;

b) la possibilité de la prépension offerte à tous les agents de l'Etat à partir de l'âge de 60 ans ramène l'effet réel de la proposition à 4 agents dont l'âge de la retraite anticipée se situerait entre 55 et 57 ans;

c) la mise à la retraite de ces agents ne peut donner lieu à aucun remplacement, l'université ayant à résorber un personnel excédentaire (art. 35 de la loi du 27 juillet 1971 sur le financement et le contrôle des institutions universitaires).

Ces réserves étant faites, l'incidence pour le seul budget des pensions se situe dans une fourchette allant de zéro à 3 734 000 francs par an (index actuel 199,99 p.c.).

2. Valorisation de services privés dans la carrière pécuniaire

La disposition légale proposée a pour but de régulariser des paiements effectivement faits. Le rappel des sommes trop perçues étant limité par la prescription quinquennale, la dépense se borne :

a) aux montants versés durant les 5 dernières années aux 6 agents intéressés, soit 728 000 francs;

b) aux montants qui seront versés à l'avenir à 4 de ces agents (deux d'entre eux ont été mis entre-temps à la retraite), soit 796 000 francs.

Les dépenses sont supportées par l'allocation de fonctionnement de l'université sans qu'il puisse être fait appel à des crédits supplémentaires.

BIJLAGE

1. Vervroegde pensionering

Voordat de financiële weerslag in cijfers wordt uitgedrukt, moge op het volgende gewezen worden :

a) het voorstel biedt aan de betrokkenen een *mogelijkheid* waarvan zij eigenlijk kunnen afzien of op een latere datum gebruik maken dan zij gerechtigd zouden zijn te doen;

b) doordat alle rijksambtenaren vanaf 60-jarige leeftijd een bruggpensioen kunnen verkrijgen, heeft het voorstel slechts een werkelijk gevolg voor 4 personeelsleden wier vervroegde pensionering tussen de 55 en de 57-jarige leeftijd zou liggen;

c) die personeelsleden mogen in geen geval vervangen worden, omdat de universiteit nog een te veel aan personeel heeft (art. 35 van de wet van 27 juli 1971 betreffende de financiering en de controle van de universitaire instellingen).

In het licht van deze gegevens is de last voor de pensioenbegroting gelegen binnen een schaal van nul tot 3 734 000 frank per jaar (indexcijfer thans 199,99 pct.).

2. Valorisering van de particuliere dienst voor de geldelijke loopbaan

De voorgestelde wetsbepaling heeft ten doel de werkelijk verrichte betalingen te regulariseren. Daar de navordering van te veel ontvangen bedragen beperkt is door de vijfjarige verjaring, zal alleen moeten worden uitgegeven :

a) wat in de laatste 5 jaren uitgekeerd is aan de zes betrokken personeelsleden, nl. 728 000 frank;

b) wat nog zal worden gestort aan vier van die personeelsleden (de twee andere zijn inmiddels gepensioneerd), nl. 796 000 frank.

De uitgave zal gedragen worden door de werkingstoelage van de universiteit zonder dat er een beroep mag worden gedaan op bijkredieten.